

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ-РУСЕ '79

свят, в който драматичните кон-
фликти са по-скоро загатнати,
отколкото реално развити. При
тези творби, освен всичко оста-
нало, силно впечатление напра-
ви едва ли не невероятната спо-
собност на състава да степе-
нува тихата динамика, запаз-
вайки изразителността на му-
зиката.

С голяма любов и искреност
инструменталистите от Москов

от Л. Пипков. Творбата на Го-
леминов е заела най-видно мя-
сто в съвременната българска
музика и същевременно е край-
въгълен камък в целокупното
творчество на композитора. За-
това и толкова по-възнуваш бе
фактът, че именно тя бе изпъл-
нена от този първокласен със-
тав — добре овладяна и с
разкрита национална специфи-
ка.

ГОЛЯМ МУЗИКАЛЕН ПРАЗНИК

Двата концерта на Мос-
ковския камерен оркестър под
диригентството на народния ар-
тист на РСФСР Игор Безродни
се състояха сравнително в на-
чалото на Мартенските му-
зикални дни — 20 и 21 март,
но независимо от това, не е
преждевременно да се каже,
че те отбелязаха най-висока
точка във фестивала и допри-
несоха значително за опреде-
ление на облик и равнището
му.

И наистина в музикалната
практика не се среща често
съчетанието на висока изпълни
телска култура, обаятелна кра-
сота на звучността, великоле-
пен ансамбъл и одухотворено
изпълнение, което запазва при
всяки случаи своята непосред-
ственост и въздействена сила.

Двете концертни програми
на московските артисти обхва-
щаха произведения на автори
от различни епохи в развити-
ето на музиката — И. С. Бах
от предкласиката, И. Хайдн и
В. А. Моцарт от виенската кла-
сика и Дм. Шостакович, М. Го-
леминов и Л. Пипков от съв-
ременността. Въпреки големи
те си стилови разлики като

творчество и изпълнителско из-
куство, те бяха поднесени на
слушателите в интерпретация
от много висок разред. При нея
проблемите от технически ха-
рактер изобщо не съществува-
ха, на преден план се наложи-
ха тънко и художествено раз-
криване на идейно-образното
съдържание и стила на произ-
веденията и заедно с това го-
лямата сила на художественото
вънушение.

Широка бе амплитудата в
идейно-емоционалното съдър-
жание на изпълняваните твор-
би. Бранденбургски концерт № 3
и Сюита № 2 (солист Алберт
Ратцбаум) от Бах, наред със
сволята „строгост“ и установе-
на логика на изграждането, по-
лучиха някои по-съвременни
акценти. Тяхното жизнено из-
пълнение показва още един
път колко е близка на съвре-
менния слушател музиката на
великия композитор.

Известното на Симфония
№ 28 и Серенада от Хайдн и
жизнерадостта на Дивертимен-
то № 7 и финал на Симфония
№ 29 от Моцарт ни пренесоха
в един лъчезарен емоционален

ския камерен оркестър изпъл-
ниха творби на Шостакович —
Камерна симфония оп. 110,
Прелюд и скерцо оп. 11 и Девет
прелюда. Камерната симфо-
ния на композитора с нейния
„изповеден“ лиричен характер
е посветена на жертвите на вой-
ната и фашизма. Тя бе насит-
на с такова богатство на от-
сенките и разнообразие на из-
раза, че трудно може да се
предположи една по-убедителна
в художествено отношение и
по-пълноценна нейна интерпре-
тация. От своя страна, Девет-
те прелюда и Пралюд и скерцо
разкриха самобитността на
дарованието на композитора в
друга светлина. Техните кон-
трастни по настроение, поняко-
га нелишени от характеристич-
ност части „искреха“ от опити
музъм и жизненост. По този
начин музиката на Шостако-
вич отбеляза един от върхо-
вете на изпълнителското майстор-
ство на състава.

В програмите на двата кон-
церта българската музика бе
представена с Концерт за стру-
нен квартет и струнен орке-
стър от Марин Големинов и
първата част на Симфония № 4

Първата част на Симфония
№ 4 от Пипков, която е едно
от произведенията, представи-
телни за камерния симфонизъм
в музикалното ни творчество,
бе също ясно почувствувана
и пресъздадена.

За високо изпълнителско рав-
нище на концертите и изобщо
за художествения облик на ор-
кестъра най-голяма е заслуга-
та на Игор Безродни — ди-
ригент с тънка артистичност и ви-
сок вкус, способен да даде ли-
чен прочит на партитурите от
различни епохи и стилове, да
изгражда цялостно произведе-
нията и, от друга страна, да
обединява и води оркестъра.
Естествено свой дял имат и из-
пълнителите, всеки един от кои-
то владее виртуозно своя ин-
струмент и знае функцията си
в ансамбъла.

Високият художествен ръст
на Московския камерен орке-
стър въведе слушателите в ряд-
ко и трудно достижимата сфе-
ра на голямото изкуство и пре-
върна концертите в голям и
памятен музикален празник.

Агалия БАЛАРЕВА